

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۶/۰۱

ولي الله ملكزی

بنځه، حوره نده !!

له امير كروړه رانيولي د شوروي تر يرغله، د پښتو د شعر او هنر په هر ژانر كې د ميني، ښكلا او حسن رنگ غالب وو. د تپي، چاربيتي، بگتي او غزل ډيره برخه د غټو، نازولو او تورو سترگو په صفتونو ډكه ده. اوږدې زلفي، دنګه ونه، نرۍ ملا، رانجه، سلایي، باڼه، وریځي او انګي یی د نظم تر څنګه، د نثر محوري ټكي گڼل كیږي. چارگل، نتكۍ، والی، پیزوان، اوربل، چپه كاكل، ټيك، پایزیی، چندر هار، بنگري، نكریزي او چمكلي یی د هر ادبي بندار، نقل او پتاسي وي. منګي، گودر، شپیلی، چمبه، رباب، سیتار او ټنگ ټکور به د هرې حجرې برخه او د هر شاعر د تخیل او تصور ځاله وه.

خو روسي ښكلاك دغه د پیریو پیریو كلاسیك بهیر او فولكلوریک دود په خر سیند لاهو كړ او ځای یی ټوپك، كارتوسو، بېرو ځنو، وینو، بمونو، غمونو او مورچلو ونيو. اوبشكو، سلګیو، شهادتونو، قبرونو، مزارونو، جنډو او د حورو او غلمانو بیدریغه شوق، خپل رنگ راوړ. پكول د غزا سمبول شو او په غاړه كې برگ او چوپړ چوپړ دستمال، د مقاومت نښه؟!

په قرآنكريم كې درې واري د غلمانو او اوه ځلي د حورو یادونه شوې چې جنتیانو ته به د یو ځانګړي انعام په ډول وركول كیږي (مُتَكِنِينَ عَلٰی سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوٰجِنَاهُمْ بِحُورٍ عٰیِنٍ - دوی به هلته په كتار شوو تختونو ډه ډه وهلي ناست وي او مور به ښایستوكي، سپیني او د غټو سترگو والا پیغلي ورته واده كړو).

حور چې مفرده یی حوراء دی، هغې ناواده پیغلي ته ویل كیږي چې د سبري په شان ښكلی ونه، چپت سپین مخ او غټې تورې سترګې ولري. پاك لمني به وي، له خپل میره سره به بی كچه مینه كوي او د هغه خدمت او جنسي غریزه به اشباع كوي. ځكه چې خاوندان به یی پدی دنیا نیکان، د الله تعالی څخه ډاریدونكي، د رسول خبره منونكي او ښه انسانان وو.

مګر ښځه د رڼا په ځای له خټې پیدا شوي او انسان دی، پوره انسان او برابر انسان. ښځه اراده لري، شخصیت لري، غوښتنې لري، حقوق لري، غریزه لري او ډیر كله له نارینه انسان څخه غوره او لوړه ده. په قرآنكريم كې سورت الرجال نشته خو په پنځمې سپاري كې د النساء په نوم سورت شته. او بله دا چې د مریم (ع) په څیر د یوې پاك لمني میرمنې په عنوان سورت نازل شوی او د مور قدمونه له جنت سره نښتي او د تقدس مقام لري.

خو له بده قسمته، د میرمنو تاریخ له ډیر پخوا څخه د ناخوالی، نا اندولی او بی وسی څخه ډك دی. لرغوني یونانیانو، د رومن امپراطوری مذهبي او سیاسي مشرانو او د منځنیو پیریو اروپایانو، ښځه له سري سره برابر نه ګڼله. د قانون په پاڼو كې هغې ته لكه د یو ماشوم، لیوني او غیر مكلف انسان په سترګه كتل كیدل. همدا نن د هندوستان، بوتان او نیپال په ځینو سیمو او قبیلو كې ښځه د شر كټی، پلښته او پلیته گڼل كیږي. د میاشتنې عادت (حیض) په لسو ورځو كې له كوره شړل كیږي او د حیواناتو په څیر په شرو او لری پرتو پڼغالو او چوترو كې رمه رمه ساتل كیږي او په میراث، سیاست او ټولنه كې هغوی ته د كوم رول وركول خو د مرغی پی دي.

البته، دلته خبره بل ډول ده. د حضرت پیغمبر (ص) مشري میرمنې خدیجې (رض) خپل تجارت درلود، بله میرمن حضرت سلمی یی مشاوره وه چې د حدیبیې د صلح په ورځ یی رسول الله ته د سر خرییلو او قربانی كولو تاریخي مشوره وركړه. كشره او نازولي میرمن یی، حضرت عائشه یوه غوره معلمه او د دوه نیم زرو صحیحو احادیثو حافظه او روایت كونكي وه. د حضرت پیغمبر د كاكا لمسی او د عباسي خلافت د مشهور خلیفه هارون الرشید میرمن، زبیده بنت جعفر تكره مهندسه او د هغې سترې ویالی سرپرسته وه چې د عراق د دجلې له سیند څخه یی د عرفات او مكې سپیرو دښتو ته اوبه ورسولي.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكاری ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه كړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په څیر و لولی

خو زموږ په ټولنه کې، د دغسې ستر نبي ډيري امتيان او د حورو ميان د خپلو ميرمنو او لونیو لپاره مازې دوه انتخابه لري: کور يا گور. پدی شرميري چې د خپل کور بشخینه ذات ډاکټره، بشوونکي او مشاوره کړي، خو دا ورته بی غیرتي نه بنکاري چې خپله اميدواره ميرمن، خوانه لور او اینگور، یو ځوان، بنکلي او د جنده جنده بریتونو ډاکټر کلینیک ته ور ولي چې د ماشوم د زيږيدو په مهال یی درملنه وکړي.

دوی بشخه یواځې د میره د جنسي خواهشاتو او غریزي د سرولو او تفریح وسیله گڼي، په کتغ کې د مالگې د زیاتوالي له امله یی سپکوي او په تناره کې د ډوډی د سوخیدو په سر یی تکوي او شخصیت یی ور وژني. د نجونو مکتبونه سوځوي او په بنایسته مخونو یی تیزاب ورشیندي. پداسی حال کې چې یو مبارک حدیث د میرمن د حیثیت او کرامت ستاینه پدی ډول کوي: (المرأة لا یکرهما إلا کریم و لا یهینها إلا لئیم - د میرمنې عزت هغه څوک کوي چې پخپله دروند او عزتمند وي او هیڅ څوک یی سپکه او توهین نکوي مگر دا چې پخپله سپک او دوه توتې سړی وي). کله چې رسول الله (ص) د عرفات په غونډی نژدی یولک اصحابو ته د مخه بشي د حج خطبه اوروله او بیا کله چې وفات کیده، نو د ژوند پدی دواړو مهمو شیبو کې یی د الله له وحدانیت او عبادت وروسته خپل امت ته داسی توصیه او مشوره ور کړه: (أیها الناس، اتقوا الله في النساء، اتقوا الله في النساء، اوصیکم بالنساء خیرا - ای خلکو د بشخو په هکله له الله څخه وډار یږئ، له خالق څخه یره وکړئ او زه تاسو ته توصیه او مشوره درکوم چې له بشخو سره ښه سلوک او نیکه گوزاره وکړئ).

د دغو نالیډلو حورو او غلمانو شوقیان دی اوس پخپلو گریوانونو کې سرونه ښکته او پدی دی غور وکړي چې آیا د حواء لونی، یواځې د حورو په شان د سرو د شهوت د سرولو لپاره زیږیدلی، کنه هغوی هم د ادم د زامنو په څیر پوره انسانان او د کرامت څښتنان دي؟ او آیا هغه څوک چې خپل کلمه گو ورو وژني، یا یو مبارک عالم د منبر د پاسه د جمعې په ورځ، روژه په خوله شهیدوي او په محراب کې سر په سجده پروت بنده په بمونو الوزوي، یا د هیواد څخه د دفاع په مورچه کې پروت سرتیری د موچي په تار حلالوي، ممکن ده چې له حورو سره دی واده وکړي او له هغوی سره دی د گډ ژوند مستحق شي؟

او بله داچې نن د جمعې په ورځ یو ستر مفتي په جار سره بیا بیا دا خیره تکرار کړه، هغه حوري چې الله تعالی یی جنتیانو ته په برخه کوي، تر هغو حورو ډيري بنکلي او سپیڅلي دي کومې چې نن سبا د لینن کبیر د قبر خواته د زانو په څیر راټولي او ځنې پورته پورته غورځوي.؟!